

גידול גור כלבים

גידול גור כלבים מגיל קטן הוא חוויה מיוחדת, במיוחד עבור האנשים שבפעם הראשונה בחייהם מגדלים כלב. הריי אין דבר יותר חמוד מגור פרוותי ורך. לעיתים עלולות להתעורר בעיות התנהגות אצל הגור הקטן והחמוד, והבעלים לא תמיד יודעים כיצד להתמודד. פתאום הגור נושך אותנו או את הילדים, עושה צרכים בכל מקום בבית, הופך את קערת האוכל/המים, בוכה ומיילל כאשר אנחנו לא בבית, בורח לנו ברחוב ועוד...חינוך גורים נועד על מנת שהבעלים יוכל להבין כיצד גור הכלבים חושב ואז יוכל לטפל בבעיות ההתנהגות או אפילו למנוע אותן לחלוטין, ע"י פעולות יומיומיות שיהפכו להיות חלק מחיי השגרה עם הגור. על מנת להצליח בתהליך החינוך עליכם לעקוב אחר 7 צעדים עיקריים. (את הצעדים הראשונים בחינוך גורים יש להתחיל עוד לפני הגעת הגור הביתה.)

1. הדבר הראשון והחשוב ביותר!!! לוודא שבחרתם גור שמתאים למבנה ואופי משפחתכם! כמו שלכל משפחה יש אופי שונה והרכב שונה, כך לכל גזע כלבים יש תכונות אופי ותכונות פיזיות שונות. עליכם לוודא שיש התאמה בין אופי המשפחה לכלב. ניתן לעשות זאת ע"י שאלון התאמה פשוט:

מי יהיה המטפל העיקרי של הכלב? (אדם מבוגר/בוגר/נער/ילד)

האם אתם רוצים כלב אנרגטי או רגוע? (כלב אנרגטי חייב טיולים ארוכים וריצות)

האם אתם רוצים כלב שיגדל להיות קטן/בינוני/גדול/ענק?

האם הכלב יחיה בבית או בבית וגם בחצר?

האם יש ילדים בבית? (יש גזעים שמומלצים לילדים ולהפך)

כמה טיולים הגור יקבל מדי יום? ומה אורכו של כל טיול? (גורים צריכים לצאת יותר פעמים ביום מכלב בוגר)

כמה זמן אתם יכולים/מוכנים להשקיע בטיפוח- סירוק/רחצה/שיניים/ציפורניים? (יש גזעים שדורשים טיפוח ברמה יומיומית וכאלה שלא).

- אני ממליצה להתייעץ עם מאלף/ת כלבים מוסמך כבר בשלב הזה על מנת שתקבלו עזרה מקצועית בבחירת הגור.

2. להשאיר את הגור עם אימו עד גיל חודשיים שלושה כלבים כבע"ח להקתי, לומדים התנהגויות אחד מהשני.

הגור לומד מאמו ומאחיו לשגר את ההתנהגות הכלבית שתשמש לו כבסיס כאשר יעבור לגור עם להקתו החדשה (כלומר, המשפחה האנושית המאמצת).

ידוע שגורים אשר מופרדים מאמם בגיל מוקדם יותר, נוטים לרוב לפתח יותר בעיות התנהגות מגורים אשר נשארו עם אמם ואחיהם עד הגיל הנכון.

3. בחירת גור מתוך השגר גורים שונים אחד מהשני מבחינת אופי, אפילו אם הם אחים ונולדו באותה המלטה.

אפשר לבחון כבר מגיל צעיר את אופי הגור. ישנם המון סוגי אופי של גורים אך החלוקה הגסה נעשית לפי שלושה סוגי אופי:

1. הבולט - הגור שדוחף ומגרש את אחיו ומגיע ראשון לינוק מאמו, לא נותן שיזיזו אותו עד שמסיים.

אותו גור גם יהיה הראשון שיקפוץ לקראתכם ויבקש תשומת לב כשתגיעו לראות את השגר. בדרך כלל גורים אלו הם בעלי בטחון עצמי יותר גבוה, אך גם יותר דומיננטיים (יכול להיות כלפי שטח או כלפי בע"ח אחרים) ופעלתנים (דורשים יותר הוצאת אנרגיות).

גורים בעלי אופי כזה דורשים בעלים עם ניסיון קודם בגידול כלבים, והבעלים חייבים להציב להם גבולות ברורים ומשמעת כבר מהיום הראשון בבית, והכי חשוב – חשיפה נכונה לעולם מחוץ לבית.

(הרחבה בנושא החשיפה בהמשך).

2. השקט – הגור שמתחבא ברגע שמישהו זר מגיע. הוא זה שבדר"כ ידחף ע"י הגורים הבולטים ויגש אחרון לינוק מאמו לאחר שאחיו יסיימו. הנטייה הטבעית היא לרחם על הגור ולכן לבחור בו.

גור כזה דורש המון עבודה על בניית בטחון עצמי. הוא חייב שיהיו לו בעלים סמכותיים שישדרו מנהיגות. והכי חשוב – לבצע חשיפה נכונה לגור.

3. המאוזן – גור שהוא לא שקט ולא בולט, הוא האיזון שביניהם.

גורים כאלה יסתקרנו ויבואו לקראתכם אך ישמרו על מרחק בטחון. הם יגשו לינוק אחרי האחים הבולטים אך לא אחרונים.

גורים אלו הם לרוב בעלי האופי היציב והנוח ביותר עבור המגדל המתחיל.

אך אין זה אומר שניתן לזלזל בתהליך החשיפה שלהם. * מבחני אופי - אם אינכם בטוחים כיצד לבחור נכון- ניתן להעזר במאלף/ת שידע/ת לבצע מבחני גורים.

מבחני גורים הם מבחנים שנעשים לגור גם בשבועות הראשונים לחייו וגם כאשר הוא בגיל הנכון למסירה. עושים השוואות בין תוצאות שני המבחנים וכך יודעים לאיזו קטגוריית אופי שייך הגור.

הגעת הגור החדש הביתה:

בשלב זה עליכם לוודא שהבית מוכן לקראת הגור החדש. הגור צריך שיהיה לו שטח בבית בו הוא יהיה תחום כאשר אתם לא נמצאים בבית ובלילות. גודל השטח צריך להיות בהתאם לגודל הגור ושיהיה בו מקום למיטה, כלי מים וצעצועים מצד אחד, ומצד שני משטח לעשיית צרכים. אסור שהשטח יהיה גדול מדי. מומלץ בחום לשים כלוב הטסה שבו תהיה המיטה והצעצועים, שיישאר פתוח בשלב הראשון עד להדרכה של מאלף/ת כאשר הגור יגיע לגיל שלושה חודשים, בו ניתן להתחיל גמילה מצרכים. כאשר הגור מגיע יש להניח לו להריח אזורים שונים בבית – בהשגחה! ההשגחה היא על מנת שנוכל לתפוס את הגור על חם אם עושה צרכים ואז מיד לקחת אותו למשטח הצרכים כדי שילמד לעשות את צרכיו שם.

חשוב להבין שהמעבר לביתכם הוא מאוד טראומתי עבור הגור. ברגע אחד הוא מופרד מאמו ואחיו ונדרש להסתגל לחיים חדשים בלהקה אנושית. בימים הראשונים צריך לשים לב להתנהגות הגור. אם הוא מעוניין להתחבא, לא לנסות להוציא אותו בכוח. אם הוא מדלג על ארוחה אחת, לא להילחץ. גם אם יהיה מעט מפוחד, לא להתרגש – זה נורמלי לחלוטין. עליכם להיות ערניים במקרה והגור מראה סימני מחלה. חשוב מאוד לא ללטף את הגור כאשר הוא מפוחד. זו טעות נפוצה מאחר ואנו חושבים שזה ירגיע את הגור, אך למעשה אנו רק מגבירים את הפחד, משום שאצל כלבים ליטוף מעודד התנהגות.

לדוגמא: הגור רועד כי שמע רעם ואנו רצים ללטף אותו. במהלך הליטוף הגור מקבל חיזוק חיובי על הפחד ובפעם הבאה שיהיה רעם תגובתו תהיה אפילו יותר פחדנית. הדבר הנכון לעשות הוא להמשיך במה שעסקתם בו בבית, להתנהג כרגיל, ולהתעלם מהגור עד שירגע. הגור מקבל 3 ארוחות ביום עד גיל חצי שנה – חשוב להגיש לו את האוכל בתוך כלוב ההטסה

אשר נמצא באזור התחום שהקצנו לגור.

לגור כלבים לוקח חודש עד שלושה חודשים להסתגל לחלוטין לביתו החדש.

ניהול חיי שגרה:

כל גור צריך שגרת יום קבועה ומסודרת הכוללת ארוחות, טיולים, משחק וליטופים, עבודה על משמעת וכמובן טיפוח. בנוסף צריך הגור להבין שהוא אחרון בהיררכיית המעמדות בבית, על מנת שידע שיש מי שמנהיג את הלהקה ושניתן לסמוך עליו שישמור ויטפל.

כל אלה מחזקים את הקשר בין הבעלים לגור ונותנים לכלב תחושת בטחון. אותה תחושת בטחון היה מקבל לו חי בלהקה בטבע, גם בה יש סדר יום ומנהיגים. חייבים לקבוע גבולות ברורים לגור. למשל: לאיזה אזורים בבית מותר להיכנס כאשר אנו נמצאים, אסור לעלות על רהיטים, אסור לנשוך ידיים או רגליים (רק צעצועים), כשהולכים עם רצועה אנחנו מובילים את הטיוול ומחליטים לאן ללכת, לא לתת לגור אוכל שאתם אוכלים (במיוחד לא ליד השולחן), אסור לגעת בצעצועים של הילדים ועוד.

ברגע שהגור סיים את חיסונו ויכול לצאת מהבית, חשוב לתת לו כמה שיותר טיולים במהלך היום ולחשוף אותו לעולם החיצוני.

חשיפה, היא בעצם חשיפת הכלב לכל תרחיש אפשרי, החל מטיולים בעיר, דרך חשיפה לבע"ח מסוגים שונים, לנסיעה ברכב או אפילו באוטובוס ועד טיולים ארוכים לים, לנופש האידיאל הוא שהחשיפה תעשה מגיל חודשיים עד שבעה חודשים, כי זו התקופה בה נבנה אופיו של הכלב. חשוב שהגור יכיר כל סוג רעש ומראה הקיים מחוץ לבית.

כלב שאין לו גבולות ומנהיג הוא כלב לא יציב בהתנהגותו, לא רגוע ולא מאושר!

חינוך לעשיית צרכים מחוץ לבית. קיימות 3 שיטות מובילות לחינוך צרכים:

משטח צרכים, כלוב הטסה וקשירה קצרה.

אפרט על השיטה הנפוצה והנוחה ביותר לרוב הבעלים – משטח צרכים.

בשיטה זו ממקמים משטח צרכים בשטח בו תחום הגור (כפי שהסברתי בסעיף 1).

כאשר הגור מתחת לגיל שלושה חודשים, השרירים שאחראים על ההתאפקות אינם מפותחים דיים ולכן הוא אינו מסוגל להתאפק, ועושה את צרכיו היכן שנמצא באותו רגע.

כאשר הגור מחוץ לשטח התחום שלו חייבים להסתכל עליו כל הזמן, וכאשר מתחיל לעשות את צרכיו, להרים אותו ולקחת אותו במהרה למשטח הצרכים, ולשבח אותו במחמאות וליטופים כאשר עושה על המשטח.

כאשר הגור מגיע לגיל שלושה חודשים, ניתן להתחיל לדרוש ממנו להתאפק.

קיימת סוג של נוסחה לחישוב הזמן בו הגור יכול להתאפק. הנוסחה היא גילו בחודשים ועוד אחד.

לדוגמא: כלב בן 3 חודשים יכול להתאפק בערך 4 שעות וכך הלאה.

כמובן שזה לא מדע מדויק אלא הערכה, וצריך לקחת בחשבון שאם הגור אכל או שתה הרבה מים אז הוא לא יצליח להתאפק למשך יותר מרבע שעה עד חצי שעה.

חייבים לקחת את הגור החוצה כל 4 שעות לפחות, לאחר ארוחות ושתייה מרובה, וכאשר מתעורר משינה.

בשלב זה, כאשר תופסים את הכלב על חם בבית, חייבים לרוץ אתו החוצה וכאשר עושה את צרכיו בחוץ, לשבח אותו עם חטיף ולומר לו "כלב טוב".

אסור בשום פנים ואופן לכעוס או לצעוק על הכלב כאשר עושה את צרכיו בבית!

אסור לדחוף את אפו לצרכים או לתת לו מכה!

כל אלה הן שיטות של פעם שהוכיחו שרק מחמירות את בעיית הצרכים.

מותר להגיד "לא" באסרטיביות, לקחת אותו החוצה ולשבח כאשר עושה בחוץ!

לימוד משמעת ופקודות בסיסיות

בנוסף להצבת הגבולות והמנהיגות, מומלץ להתחיל ללמד את הכלב כבר בגיל חודשיים

משמעת ופקודות בסיסיות.

משמעת בסיסית:

ללמד את הגור ללכת בחוץ עם רצועה בלי למשוך – אתם מובילים את הטיול. אם הגור מושך, נעצרים, מחזירים את הכלב אליכם ואז ממשיכים שוב כאשר הרצועה מוחזקת באורך שלא מאפשר לגור לעבור את קו הרגל שלכם.

לא לאפשר לגור לקפוץ על אנשים ברחוב – זה אולי חמוד ומקובל כאשר הוא קטן, אבל כשיהיה גדול זו תהיה התנהגות שיהיה קשה לתקן.

גירוי פיזי ושכלי – גירוי פיזי חשוב כחלק מעבודה על משמעת. כלב שלא פורק אנרגיות מוציא את התסכול על האנשים או הרהיטים בבית. צריך להרגיל את הגור לטיולים ארוכים, ריצות, ומשחק בגינת כלבים) גם כחלק מהחשיפה). כמוכן לשים לב שלא מעמיסים עליו יותר מדי – מומלץ להתייעץ עם על כמות הפעילות הפיזית המותרת.

גירוי שכלי חשוב מאוד בנוסף לפיזי. ניתן לתת לגור משחקי חשיבה בצורות צעצועי "קונג" שונים

(משחק חשיבה שניתן לרכוש לכלב), וגם עצם העבודה על פקודות גורמת לגירוי שכלי כי הכלב מפעיל המון מחשבה כדי להבין מה הבעלים מלמד ומבקש ממנו. פקודות בסיסיות: לכל כלב יש רמת מוכנות נפשית שונה לפקודות.

בדרך כלל, בגיל חודשיים ניתן ללמד את הפקודה "בוא" ו"שב".

פקודות מורכבות יותר ניתן ללמד רק מגיל 4 חודשים.

לימוד הפקודות הוא בסיס קריטי לחינוך הגור משלוש סיבות:

חיזוק הקשר והמנהיגות בין הבעלים לכלב.

גירוי שכלי אשר חשוב להתפתחות האינטליגנציה בכלב.

כאשר מדובר בכלב שצפוי להיות גדול פיזית כבוגר ויהיה קשה להשתלט עליו ללא פקודות. ביצוע קפדני של כל הצעדים ימנע התפתחות של בעיות התנהגות אצל הגור שלכם ויבטיח עיצוב ובניית אופי חברותי ובעל בטחון עצמי.

אני ממליצה לכל בעל כלב להיות מלווה ע"י מאלף/ת כלבים בשלבים הראשונים של חיי הגור, לצורך מעקב והסבר בסיסי על הפקודות הראשונות. במקרים מסוימים אני גם אמליץ להמשיך לאילוף לפקודות ברמה גבוהה יותר, בהתאם לאופי הכלב והבעלים.